Titul: TV_683_Proč Buddha nezachrání bytosti v pekle

Proč Buddha nezachrání bytosti v pekle

Včera ráno jsem vám
vysvětlila proč vám
někdy neumožním,
abyste to věděli.
Kdybyste to věděli,
dělalo by to potíže.
Měli byste strach.
Jako ten člověk, ano?
Když jeho duše odešla
a viděla, jak tam jeho
tělo leží, velice se polekal
a spěchal zpět do svého těla,
aby jeho tělo
neukradl někdo jiný.
Podobně,
někdy vás v noci vezmu
nahoru,
abyste se něco naučili.
Jinak byste nerostli.
Během dne jste tak
zaneprázdněni
a když meditujete, usnete,
kdy máte čas k učení?
Musím vzít tedy vaši duši
nahoru, když spíte,
abyste se učili a bavili,
a vaše tělo necháme,
v péči
strážce dharmy.
Samozřejmě,
když se vrátíte,
váš mozek si nebude
nic pamatovat,
protože
mozek je jen nástroj.
Je jako počítač.
Je na naší duši,
zda chce být spojena
s mozkem, či ne.
Pokud ne,
existuje způsob jak to udělat.
Zasvěcení lidé mají způsob,
jak se osvobodit od mysli,
alespoň když spí nebo
meditují,
záleží na jejich koncentraci.
Usnete-li,
pak se nekoncentrujete.
Nemůžete říci, že jste se
zbavili vašeho mozku.
Raději nechte meditace.
Proto alespoň během
spánku mozek nedělá potíže,
protože ví, že během spánku
nebude pracovat,
nebude nic nahrávat.
Ví, že spíte,
proto je v klidu,
myslí si, že se nic neděje.
Mozek tedy neví,
když Mistr vezme tajně
ducha ven, ani neví
když se duch vrátí zpět,
ledaže, by vás najednou
kopla vaše manželka,
nebo by vás vzbudilo
chrápání vašeho manžela.
Pak cestou zpět vidíte světlo.
To je ono.
Cítíte, že je vaše tělo
velice lehké
a máte nepopsatelný pocit.
Pak víte, že jste se vrátili
z vyššího království.
Někdy se to stává takto.
Je to tak?
Měli jste takovou zkušenost?
Viděli jste někdy světlo,
když jste se probrali
ze spánku? Ano!
Někteří z vás ano.
Někdy se to stává,
ale ne vždy.
Proč?
Například, manželé
spali spolu.
Spala jste v noci
a manžel vás kopl.
Neudělal to schválně.
Spal a stalo se, že vás kopl
a probudil vás.
Pouze tehdy se dozvíte,
že jste se vrátila
z vyššího království.
Jinak, kdybyste spala
odděleně, nebo kdyby
jste oba chrápali
a nestala by se žádná nehoda,
pak byste to nevěděla.
Ráno byste vstala,
jako by se nic nestalo.
Víme o tom, jen když
jsme náhle probuzeni
a v tom okamžiku
jsme byli ve
vysokém království.
Kdyby vás Mistryně
nevzala dolů včas,
něco byste se dověděli.
Nevšimla byste si toho,
kdybyste vstoupila do svého
těla za normální situace.
Proto se lidé v našem světě
od sebe liší.
Někteří nemohou jít ven
a někteří mohou.
Někteří čekají
na vysvobození
a někteří mohou jít ven,
aby trochu pracovali.
Záleží na tom,
jak vážný je jejich případ.
Ti z vás, kteří mohou jít
do velmi vysokých úrovní
mají téměř očištěny
veškeré své hříchy.
Právník
změnil vaši lhůtu,
mluvil s úřady
a vše pro vás zařídil.
Odejdete brzy.
Jen čekáte na okamžik,
až budou vyřízeny
všechny papíry,
pak budete moci odejít.
Ti, kteří cítí, že nemohou
jít moc daleko,
mají těžší hříchy, nebo
právníci ještě neukončili,
nebo neočistili jeho případ.
Tak je to.
Tak jako bratr zasvěcený
z Hongkongu,
který šel se mnou
a zeptal se mě:
„Mistryně, jak to, že když
jsem meditoval,

měl jsem pocit, že spím,
ale pak jsem se náhle
probudil a cítil jsem,
jako bych byl tam nahoře
a náhle jsem spadl dolů?“
Řekla jsem: „Děje se to
proto,
že se dost nesoustředíte.
Pracujeme celý dlouhý den
a ztrácíme hodně energie.
Nepraktikovali jsme dost
a nejsme ještě dost dobří,
nebo jsme praktikovali
jen krátce.
Když se tedy nahoru
dostaneme, nemůžeme tam
zůstat nebo jít dále.
Proto musíme praktikovat
a meditovat každý den.
Kdybyste si vždy
mohli udržet úroveň,
které jste dosáhli
v době zasvěcení,
nebo kdybyste šli výše,
k čemu by pak byla
každodenní meditace?
Musela bych vás jen
naučit jíst a spát každý den.
Je to stejné, jako když
se naučíme cokoli jiného.
Dokonce když jsme
se zapsali a byli jsme
přijati na univerzitu,
musíme každý den
studovat, ano?
Jinak jak bychom
univerzitu dokončili?
Když se učíme anglicky,
čínsky, nebo japonsky,
je to stejné.
Náš zápis do kursu znamená,
že nám učitel dal šanci
s ním studovat.
Později se můžeme
také stát učitelem.
To je pravda.
Ale přesto, že jsme se
zapsali,
musíme každý den studovat.
Když se zapíšeme
ke studiu angličtiny,
samozřejmě, jsme lepší než
ti, kteří nejsou zapsáni.
Ti, kteří chtějí studovat
angličtinu bez dostatečné
znalosti nebo schopnosti
nebudou učitelem přijati.
Fakt, že jsme zapsáni
a přijati znamená,
že již jsme velice dobří.
Jsme lepší než jiní lidé.
Ale stále se potřebujeme učit.
Chodit na universitu
je to samé.
Když dokončíme
střední školu,
jen ti dobří se mohou
zapsat na universitu.
Abychom se dostali
na universitu,
musíme složit zkoušky.
Dostaneme-li se
na universitu, znamená to,
že již jsme velice dobří.
Ale neznamená to,
že můžeme odpromovat,
nebo že jsme naše
studium ukončili.
Ještě potřebujeme studovat,
čtyři až osm let.
Podobně,
když jsme získali zasvěcení,
jsme již velice dobří.
Jsme svatí.
Stali jsme se členy
skupiny svatých.
Ale nejsme svatými
vysoké úrovně,
Buddhy nebo Bódhisattvami
vysoké úrovně.
Musíme trénovat
krok za krokem, prosím,
praktikujte tedy pilně.
Jako všichni učitelé, věřím,
že moji studenti porostou.
Ráda bych, aby byli mí
studenti jako já.
Představte si, že jdete
na medicínu, váš učitel
vás naučí mnoho znalostí
na poli medicíny.
Nedoufá snad,
že se jednoho dne
stanete lékařem jako on?
Ano?
Nebo, že se stanete
učitelem medicíny? Ano?
Pokud se
se svým studiem loudáte,
a ničeho nedosáhnete,
kdo vás bude chtít? Ano?
Možná vás jednoho dne
vykopne a řekne vám,
abyste studovali někde jinde.
Máte nějaké otázky?
Můžete se teď zeptat,
protože zítra odjíždím.
Existují dobří a špatní
Bódhisattvové?
Jak může být dobrý a špatný
Bódhisattva? Ne.
Skutečný Bódhisattva
nikdy nemůže být špatný,
jedině, že by chtěl hrát
takovou roli záměrně, aby
pomohl jiným Bódhisattvům
šířit Dharmu.
To se stává.
Ale nejsou to špatní
Bódhisattvové.
Neexistuje nic takového,
jako špatný Bódhisattva.
Kdyby byl špatný,
nebyl by to Bódhisattva,
ale jen obyčejný člověk.
Žít v tomto světě
je také velice těžké.
Někdy musíme pracovat
osm, deset hodin denně
a ani nemůžeme vydělat
moc peněz.
A náš šéf nám vyhubuje,
nebo nás vyhodí, když bude
chtít. Někdy
nemůžeme komunikovat
s našimi kolegy,
ale stejně to
musíme zvládnout, protože
musíme vydělat peníze,
vydělat si na živobytí.

Není to tak?
Stojí nám to tedy za to
mít nějaké útrapy, abychom
získali vysvobození.
Mnoho nových zasvěcených
ještě neví o moci Mistra.
Nepotřebujeme smlouvat,
aby Mistryně
dělala to či ono.
To je pravda.
A naše zodpovědnost je
ochraňovat Mistryni,
aby byla Mistryně
zdravá a šťastná.
To stačí.
To stačí. Ano!
Jste osvícený.
V Číně
někteří lidé ještě dokonce
neviděli obrázek Mistryně,
jen si přeříkávají
jméno Mistryně
a praktikují
pohodlnou Metodu
a Mistryně zachránila
jejich příbuzné,
a odvedla je do
vyšší úrovně.
To je pravda.
Vy o tom všichni víte.
I tak může být celá rodina
vysvobozena,
a to ani nezmiňuji ty
co tady sedí
a poslouchají mé příběhy.
Mistryně, něco mě napadlo
a přemýšlím, jestli mám
pravdu.
Cítím, že se stáváte
více a více citlivá.
Jak to?
Proč je Mistryně tak citlivá?
Přemýšlel jsem o mých
bývalých Mistrech.
Tito Mistři používali
mnoho metod,
aby se ochránili.
Například, někteří lidé
se snaží ublížit Mistrovi,
nebo Ho testovat.
Lidé se snažili mu ublížit?
Ano!
Protože někteří Mistři
říkali,
že když se stali Mistrem,
kdyby šli ven a setkávali
se s jinými lidmi,
některým lidem by se
nemuseli líbit,
nebo by je mohli napadat
nebo pomlouvat,
museli tedy přemýšlet
o způsobech, jak se ochránit.
Mohou tedy používat
něco, například,
náhradníka
nebo mnoha jiných způsobů,
aby se ochránili.
Tak mohou Mistři zůstat
zdraví.
Přemýšlel jsem tedy,
proč nepoužíváte
tyto metody.
Je to proto, že jste
učinila velký slib?
Kdybych se zahalila,
lidé by ze mne nezískali
žádný prospěch.
Když Vás následujeme
a získali jsme od Vás
zasvěcení, vy můžete převzít
naši karmu a splatit naše
karmické dluhy.
Kdybyste už slíbila,
že splatíte naše karmické
dluhy, ale kdybyste
se chtěla chránit,
pak kdyby přišli debitoři
a chtěli po Vás splatit dluhy,
nesplatila byste je.
V tomto případě,
jak byste dluhy splatila?
Cítím, že používáte
utrpení vašeho fyzického těla
jako způsobu, který pomáhá
splatit karmické dluhy.
Ano, musím to dělat.
Proto jste čím dál tím více
sensitivní.
Mám pravdu?
To také nevím.
Nechte mě o tom přemýšlet.
Částečně máte pravdu.
Kdybych chtěla splatit
dluhy za jiné lidi,
ale když by věřitel přišel
a požádal mě o peníze,
a já bych zamkla,
pak by se věřitel vrátil…
a hledal by toho…
Tlačil by
na původního dlužníka.
Proto se nemohu bránit.
Nemohu ochraňovat člověka
na jedné straně
a současně si
ponechat peníze.
Jak by to bylo možné?
Ale je to v pořádku!
Nakonec,
máme jen jedno tělo.
Dříve nebo později zemřeme.
Jak špatné to může být?
Cokoliv se stane, je dobré,
pokud to bude dobré
pro ostatní.
Na jednom místě lidé
poslouchali kazety Mistryně.
V minulosti věřili v Buddhu.
Uctívají
Quan Yin Bódhisattvu
a Amitábhu, přeříkávají
každý den jejich jména.
Dělalo to mnoho lidí,
ale nikdy neměli
žádné vnitřní zážitky.
Skutečně chtěli vidět
Amitabha Buddhu.
Pak dostali jednu
kazetu Mistryně
a poslouchali ji
znovu a znovu.
Půjčovali si ji navzájem
a poslouchali ji
znovu a znovu.
Ptali jsme se jich,
zda měli nějaké
vnitřní zkušenosti,
když přeříkávali jména
Amitabhy a

Quan Yin Bodhisattvy,
a neměli žádné.
Později jsme je tedy naučili
pohodlnou Metodu.
Pak jsme se jich zeptali,
jaké měli vnitřní zkušenosti.
Někteří z nich viděli bílé
a zlaté světlo a lotosy.
Byl tam také jeden muž,
který chtěl vždy
duchovně praktikovat.
Pak se naučil
pohodlnou Metodu.
Když poprvé
s touto Metodou meditoval,
viděl svoji tchýni, která
již zemřela.
Byla svázána řetězy v pekle.
Když meditoval
touto Metodou podruhé,
cítil velké sevření tady
a náhle to bylo jako závěs,
který spadl a vystřelil paprsek
bílého světla.
Viděl spoustu vizí,
včetně jeho tchýně,
která byla svázána řetězy,
ale teď je v…,
Nebi.
V nebesích,
nad bílými obláčky,
bílé holubičky ji obklopují.
On tedy plakal a plakal.
Byl dojat.
Ano!
Praktikoval jen
pohodlnou Metodu
a to už stačilo.
To již velmi prospělo
jeho rodině a přátelům,
natož, kdyby
získal zasvěcení.
Ten prospěch ve skutečnosti
nepřichází ze zasvěcení.
Je to výsledek síly Mistra,
moci
vnitřního Mistra, rozumíte?
V Číně
mají žáci také
neuvěřitelné zkušenosti.
Je to nespočet příběhů.
Ano, mnoho!
Mistryně,
jeden zasvěcený se mě
zeptal na to,
že když jsem teď zasvěcený
a ještě žiji,
moje rodina a přátelé
mohou odejít do
vyššího království,
až umřou, protože
jim Mistryně pomůže,
ale co bude, když zemřu?
Co se stane
s mojí rodinou a přáteli?
Máte-li toho člověka rád,
pak o něho nebo o ni
bude ještě postaráno.
Každému na koho jste
myslel, bude pomoženo.
Ta síla je tak neuvěřitelná.
Máme neuvěřitelnou moc,
že pokud cítíme k nějaké
osobě trochu sympatií,
ať je to rodina nebo kamarád,
nebo to ani nemusí být
kamarád, stačí jedna
myšlenka našich sympatií
a bude zachráněn.
Naši zasvěcení
mají takovou moc.
Já nemusím dělat nic.
To proto,
že ho Mistr zachránil.
Já jsem uvnitř vás,
cokoliv si tedy budete myslet,
budu vědět.
Koho budete mít rádi,
budu mít ráda také.
Koho chcete,
abych zachránila, zachráním.